

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 200 Lei
Pe jumătate 100 Lei
Pe un sfert 50 Lei
In străinătate 500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 8—1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

„Ca toți să fie una“

Pogorirea împărăției păcii, a dragostei și a înțelegerii, pe pământ; unirea tuturor, și unirea în credință și în dragoste, în fața puterilor celui rău, a întunericului, este cea mai fierbinte dorință a Mântuitorului. „Eu pentru aceștia mă rog, ca toți să fie una, pe cum Tu Părinte intru mine și Eu intru Tine“. Unirea bisericilor este dorința lui Isus Hristos: o unire dumnezeiască, așa cum în Sfânta Treime este unirea dintre Tatăl și Fiul.

De multă vreme biserica noastră catolică face rugăciuni pentru dărâmarea zidului de ură dintre frați, pentru uitarea ostilităților și înfrățirea tuturor; cheamă pe toți credincioșii să se roage pentru unirea bisericilor.

An de an, în săptămâna dintre 18 și 25 Ianuarie s'a făcut, așa numita octavă de rugăciuni pentru unire. Azi mai mult ca ori când sunt de lipsă aceste rugăciuni de unire în credință, de împăcare și dragoste. Vremile turburi și stăpânitoare de acum nu sunt altceva, decât rezultatul urei dintre frați, a neînțelegerii și dușmăniei dintre neamuri. Când acestea se vor uita, vor cădea și zidurile despărțitoare dintre popoare. Când pacea și dragostea va coborî în suflete, va coborî mai ușor și pacea între oameni, căci pacea lumii din pacea și împăcarea sufletelor izvoarește.

Noi Românii uniți cu biserica mamă Romei să alăturăm și noi rugile noastre, de cele ale sutelor de milioane de catolici din toate unghiurile lumii; să ne rugăm și noi alături de ei, ca bunul Dumnezeu, pe nesfârșitele și nepătrunsele cărări ale miliei și grijei Sale să ne apropie unii de alții, să întoarcă spre noi pe rații noștri.

Puhoiul de ură și răutate, pornit de diavol din împărăția Răsăritului, slugile lui care ne sapă atâta pe toate căile, se vor lăsa atunci de noi, ca de un zid de beton și se vor sfărâma.

Să răspundem deci la chemările preoților noștri, să mergem în fiecare seară la biserică în această săptămână sfântă și acolo să ne rugăm noi și copilașii noștri, pentru împlinirea celei mai fierbinți dorințe a Mântuitorului: „Ca toți să fie una“.

Mai multă cinste și omenie!

O înștiințare de a acelora, cari se ocupă cu înfrânarea speculei, vestește că un lăptar dela Tâncăbești de lângă București a fost amendat până acum de 14 ori pentru că a fost prins falsificând laptele pe care-l vindea la București. Înștiințarea aceasta este dată, ca lumea să știe și să se ferească de acest lăptar ca de un om necinstit și primejdios, dar mai este dată și ca o pildă de neomenie și îndărătnicie omenească. Cu siguranță că amenda a crescut dela început până acum. Cu toate acestea lăptarul nu s'a lăsat de năravul de a boteza și falsifica laptele. A plătit amenzile, dar de năravul lui tot nu s'a lăsat.

Poate că falsificarea și botezarea laptelui îi aduce un câștig mai mare decât amenzile plătite, poate că a falsificat și botezat laptele mai departe ca să aibă din ce plăti amenzile și să-l mai rămână și lui câștig. Nu se știe din care pricină.

Un lucru este însă sigur, că acest lăptar este lipsit cu totul de simțul omeniei și al cinstei. Și el nu este singur. Ca el mai sunt mulți lăptari, din Tâncăbești, din București ori de pretutindena, din lungul și din latul țării. Și nu numai lăptari ci și alți negustori, zarzavagii și meseriași, cari înșelă și fură pe bietul cumpărător, alit de lipsuri să aibă legături cu el.

Zilnic se dau liste de negustori, lăptari și zarzavagii pedepsiți pentru înșelăciune și furt care din aceștia nu este la întâia lui pedespe. Legile și amenzile cari li-se dau nu-i ostoaie, ci pare-că li îndârjesc și mai mult pe acești negustori fără de inimă și fără de suflet. Pentru că la toți le lipsește simțul de cinste și omenie.

Aceeași lipsă de simț de cinste și omenie se vedește aproape în toate afacerile vieții de toate zilele. Pretutindena te izbăvești de ea. Pare-că un vânt rău și blăstămat a suflat peste suflete lipsindu-le, de ceea ce ele ar trebui să aibă mai bun și mai frumos, simțul de cinste și omenie. Fiecare nu caută decât să înșele și să jupoaie pe celălalt. Oamenii se arată cuprinși de o sete avănă și o poftă de îmbogățire păgână.

Te mai isbești apoi de lipsa de cuvânt a oamenilor. Tot o boală a acestor vremuri și tare înrudită cu simțul de cinste și omenie. Nu mai poți avea parocă încredere în oamenii, în vorba și în cuvântul cuiva, căci la urmă se vezi păgubaș și tras pe sfoară.

S'au dus vremurile, când totul se făcea

pe cinstea și omenia omului, pe cuvântul lui de om cinstit și cumsecade.

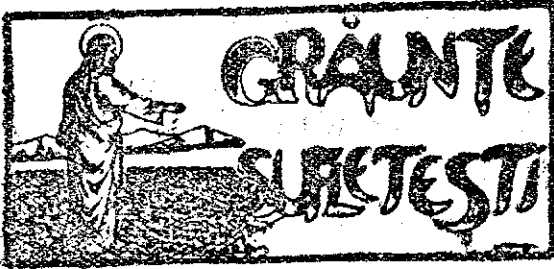
Azi nu mai poți face un târg, o învoială cât de mică, fără să nu trebuiască să o legi și să o întărești judecătorește și advocătește pe hârtie. Oamenii mai bătrâni știau că vorba spusă este bine spusă și că pe unde a leșit cuvântul a leșit și sufletul lor. Făceau ceea ce spuneau. Se țineau de ceea ce se legau. Azi de multeori nu mai au putere nici legile, nici favoalele pe hârtie, nici pedepsele, nimic. Pe toate le dărâmă oamenii în setea lor după câștig.

Cumperi ceva, vezi că ai fost înșelat și furat. Legi un târg cu cineva, vezi că a doua zi nu s'a fiut de cuvânt. Iți figi dușește cineva ceva, poți să fii sigur că nu vei primi. Așa sfântă rușinare care izvoarește din cinste și omenie lipsește. Pe oameni nu-i mai face nimic să plece capul, să roșească și să se rușineze.

Orice chemare la simțăminte mai omeniești, la cinste la omenie, la milă este zadarnică. Legile și pedepsele iarăși nu folosesc la nimic. De s'ar aduce potop de legi și ordine tot așa va fi, căci lipsește cinstea și omenia. Și de le-am avea pe acestea, Doamne bine ne-ar mai fi.

Patru copii arși de vil. O groznică nenorocire s'a întâmplat în sărbătorile Crăciunului, în orașul Timișoara. Într-o parte a orașului Timișoara, în cartierul Fratellia trăia în lipsă și sărăcie soția muncitorului Vasile Grota, care era concentrat de mai multă vreme. Femeia nu era singură. Iți depăna amarul zilelor cu cei patru copii ai ei, dintre care cel mai mare era de 4 ani, iar cel mai mic o fetiță de 2 luni. Într-una din zile, având lipsă de bani, femeia s'a dus la niște rodniți din altă parte a orașului, ca să se împrumute. Din nefericire ea nu și-a luat și copilășii, ci li-a lăsat în cameră și a făcut un foc bun ca să se încălzească. Unul din copilăși, poate cel mai mare, jucându-se cu tăciunii din sobă a aprins rufăria pătată. Făcările s'au întins și la celelalte lucruri din cameră. Când au venit vecinii, nefericirii copilăși au fost găsiți morți cu totul. Mama lor a leșinat, văzându-și copilășii morți și a trebuit să fie dusă la spital.

Subscrierile la împrumutul Reînălțării au fost prelungești până la 1 Febr. 1942. Aceia cari nu vor subscrie de bunăvoie, vor fi impoși cu un impozit de război, egal cu odată și jumătate impozitul pe care-l plătesc către Stat.

Ce este purgatorul

Este sigur, și aceasta nu o trage la îndolă n' menea, că sufletele oamenilor întinați cu păcate grele sau de moarte vor intra în iad, unde vor avea de suferit chinurile cele mai grozave și încă totdeauna și fără încetare, în vecii vecilor. Tot atât de sigur este și aceea că sufletele oamenilor dreți, cari s'au spovedit și cuminecat înainte de moarte, și-au împlinit și canonul dat de preot, ba și-au făcut și maslu și apoi au rostit și rugăciunile prescrise de biserică pentru iertarea pedepselor vremelnice, vor ajunge în rai.

Ce se va alege însă de sufletele acelor cari s'au spovedit de fapt, dar n'au avut vreme să facă destul pentru păcatele lor? Ori de ale acelor cari au murit întinați cu păcate ușoare?

Aceste suflete nu pot merge în iad, fiindcă nu sunt întinate cu păcate de moarte; dar nici în rai nu pot intra, fiindcă nu li-s'au iertat toate pedepsele vremelnice, ori fiindcă sunt întinate cu păcate ușoare.

Trebue deci să existe un loc, în care aceste suflete să se curețe de toată întinaciuca și să sufere pentru păcatele făcute, atâta, cât va porunci Dumnezeu. Iară acest loc se numește cu un cuvânt latinesc *purgator*, cuvânt care se derivă de la verbul latinesc *purgo*, *purgavi*, *purgatum*, *purgare* și înseamnă *a curăți*. Purgator înseamnă deci loc curățitor.

Grăul, ca să se poată măcina, trebue mai întâi secerat, legat în snopi și uscat în clii și apoi numai îmbiat și trierat. Asemenea și aural trebue mai întâi scos din platra în care se află, și anume prin zdrobire, apoi bătut în foc, căci numai după aceea devine curat; scilicet și atât de prețios, că aur curat foarte pu-

țin se află în natură. Tot asemenea și sufletul omului, până se curăță deplin de toată întinaciuca, trebue să sufere și să stea în purgator, adică în locul curățitor.

După părerea multor sfinți Părinți, purgatorul s'ar afla chiar în mijlocul pământului, și acolo sufletele acestea ard în văpala veșnică. Sfânta Terezia ne povestește în biografia (descrierea vieții) sa că a văzut mai multe suflete scăpate din purgator ieșind de sub pământ. Dacă le-a plăcut atât de mult pământul și toate plăcerile lui, Dumnezeu le face parte de el și după moarte, însă le arată acolo numai suferințele și durerile pământului, de cari s'au ferit în viață. Unii sfinți Părinți sunt de părerea că Dumnezeu li lasă pe unii să sufere chiar în locurile acelea, unde au făcut păcatele și că acele suflete sufer chiar acolo chinurile purgatorului.

Toți sfinții Părinți sunt însă de părerea că sufletele celor din purgator sufer chinurile purgatorului cu toată smerenia și supunerea. Ele sunt pline de dragostea lui Dumnezeu și tocmai de aceea, ori cât sunt de grele durerile de acolo, le sufer cu drag, știind că se sfârșesc după atâtea zile sau ani, așa că pe urmă se pot împreuna cu Cristos. Pe cât de ușor au suferit martiriile chinurile celor ce li ucideau, tot pe atât de ușor și de bucuros sufer și sufletele acestea. Fiecare rugăciune, fiecare pomână, fiecare părăstas, dar mai ales fiecare sfântă liturghie slujită pentru ele le ușurează mult, așa că nici nu bagă în seamă chinurile la cari sunt supuse.

Asemenea sunt sufletele din purgator diamantelor mardare, cari cu cât se curăță mai mult, cu atât devin mai scilicicioase.

Unii sfinți Părinți numesc sufletele acestea suflete sărmace, fiindcă nu se pot ajuta ele însele, ci au nevoie de ajutorul nostru, pentru a putea scăpa de acolo. Ele trebue să sufere atâția ani, cât li-s'a dictat în sentința de după moarte. Poate 100, 1000, 10.000 de ani, iar unele până la judecata din urmă. Dacă însă noi cei de pe pământ slujim mai multe sfinte liturghii pentru ele, scapă mai înainte de acolo.

Se aseamnă deci oamenilor săraci de pe pământ, cari trăiesc numai din mila altora.

Iată dară, ce lucru bun fac acela cari roagă pe preoți, să slujască sfinte liturghii și mai multe pentru sufletele din purgator!

Părintele Iuliu

Apostoli mincinoși

— În luptă cu poezia destrămurătoare de credință.

Cuvintele cu care o ferisim toate noțiunile creștine catolice pe Melca lui Dumnezeu, după cum ne-a învățat însuși Ingerul Gavril, seamă de rățaciți ai zilelor noastre, numiți „Aventiști” le schimbă și le talmăcesc rău.

În eștata Scriptură e scris așa la Luca 1, 26: „iar în luna a șasea, trimis a fost de Dumnezeu Ingerul Gavril în orașul Galileii, cărui nume era Nazaret, la o fecioară logodită cu un bărbat din casa lui David, al cărui nume era Iosif, și numele fecioarei Maria. Și intră Ingerul la ea, și zis: „Bucură-te ceea ce ești plină de dar, Domnul este cu tine; binecuvântată ești tu între femei.”

Iar ea auzind, s'a spăimântat de cuvântul lui, și cugeta, ce închinare este aceasta: Și zis Ingerul: „Nu te teme, Marie, căci ai să faci har la Dumnezeu. Și iată vei lua în pântece val aște fiu și vei chama numele lui Isus. Aceasta va fi mare și Fiul celui Preînalt se va chama.”

Cunoaștem închinarea Ingerului și din rugăciunea „Născătoare de Dumnezeu”... „bucură-te ceea ce ești plină de dar”...

Dar, în citiți d-voastră ce e scris într'o Bibliie tipărită de rățaciți dela adevăr — pe dreptul numiți și poezii!

Eu scriu aici după Biblia lor tipărită de cum le vine lor la socoteală: (București, Societatea Biblică pentru răspândirea Bibliei în Anglia și străinătate. Bulevardul Tache Ionescu 3)

Lc. 1, 26: „În luna a șasea, Ingerul Gavril a fost trimis de Dumnezeu într'o cetate din Galilea numită Nazaret la o fecioară logodită cu un bărbat numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria.

Ingerul a intrat la ea și a zis: „Plea-

Foia „Unirii Poporului”

DORUL

versuri culese din comuna Sâncel, jud. Târnava-Mică

de Prof. Teodor Seiceanu

Dorul meu pe unde pleacă
Nu-i pasăre să-l întreacă;
E mai repede ca vântul
Ca fulgerul și ca gândul...

De-ar fi dorul ca vântul
S'ar aprinde tot pământul...

Pe unde trece dorul meu
Plânge frunza pe părau,
Pe unde trece jalea mea
Plânge iarba pe vâlcea..

Foaie verde de pe spine
Cum mai arde doru'n mine,
Că nu-i dor de voia mea
Că-i trimis de mândruța.

Eu cu dor, mândra cu dor
Al meu dor e călător,

Dorul mândrei e cam greu
Dar tot nu-i ca dorul meu,
Ea stă'n casă, stă la masă
Și mai coase și descoasă,
Se mai uită pe fereastră,
Se uită pe stradă'n sus,
Pe unde badea s'a dus,
Se mai uită și în jos
Că s'a dus și nu s'a întors,
Iară eu cu dorul ei
Să mai port și plumbii grei,
Și tot eu cu dragostea
Să mai port și pușca grea.

Bată-te crucea de dor
De ce mă faci ca să mor,
Lasă-mă să mai trăiesc
Pe mândruța s'o iubesc,
Că mândruța-i tinerea
Făcută pe seama mea,
Și-mi dă gura indoită
Și apa tot îndulcită,
Și tot așa îmi zicea:
Taci, bădiță, ia și bea
Că nu bei din mână rea
Ci dela mândruța ta...

Gerul vine, nu înceată
Dorul mândrei nu se gată,
Și din soare și din nor
Vine numai dor și dor...

Constantin Voinicul și Ileana Cosinzean

Vorba vorbii, a fost odată un împărat numit cel alb, care era stat de bătrân, încu cu chinurile își ridica sprâncenele, ca să poa vedea pe cel din jar, iar barba l căronță era atât de lungă încât li bătea genunchii. Li păratul nostru în tinerețe omblase multă lă și îmbrăție, multe visase, multe auzise multe pătise, având împărăție mare, oaste ta și averi peste averi, cam numai împărății bogăți au.

Văzând că nu este în jurul său un bărbat să li pășit câte dânsul, puse să de știre în toată țara, că de se va afla un care să li umblat atâta, să li văzut și pătatea câte el, să vină înaintea sa, că-l va toată averea și împărăția jumătate. Impăratul nostru avea trei feciori, cari, auzind desu hotărârea tatălui lor, au zis între ei: „Bă ar fi ca să ne rămână împărăția întreagă, de să plecăm noi, să vedem, umbiam și să pășim câte a pășit tatăl nostru”. Deci intrând cel mare la împăratul i-a zis: „Tată, dă-mi vo-

chuna fie, căreia și s'a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei."

Turburată foarte mult de cuvintele acestea, Meica se întreba singură, ce putea să însemneze *urarea aceasta*.

Ingerul i-a zis: „Nu te teme Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu. Și iată că *vei rămânea însărcinată*, și vei naște un fiu, căreia îi vei pune numele Ius. Aceasta va fi mare, și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt..

În Biblia pocăită nu sunt schimbate toate cuvintele ei numai așa câte un cuvânt-două, dar sunt schimbate cu socoteală drăcească, de a schimba adevărul într-o minciună.

Au schimbat și aici: În loc de-a scrie așa cum e Sfânta Scriptură: „Iar așa auzind, s'a spăimântat de cuvântul lui, și cugeta, ce *înălțare este aceasta?*”

(Adică omeneste sfânta Fecioară se spăimântează că un inger, care este făptură sfântă din cer, se închină unei fecioare pământești).

Rătăciții scriu: „Turburată foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întreba singură, ce putea să însemneze *urarea aceasta*”.

Iată, dragii mei, cum știu să mințescă! După ei, Ingerul nu se închină ci a fost la urât.

Ei spun așa, pentru că nici ei nu vreau să se închine Sfintei Fecioare. Noi ne închinăm împreună cu Ingerul, precum și Sfânta Scriptură spune. Ei nu se închină Sfintei Fecioare și pentru asta schimbă vorbele Sfintei Scripturi zicând că-i tot așa „Bucură-te” — cu „plecăciune” și închinăciunea Ingerului cu urare. Aici schimbă, minșind împotriva vorbelor Sfintei Scripturi. Apoi nu se închină Sfintei Fecioare minșind împotriva adevărului că Sfânta Fecioară n'ar fi rămas fecioară. Sfânta Scriptură o numește Fecioară și Fecioară a rămas, căci Scriptura nu se schimbă.

Și apoi, tot Sfânta Scriptură la acelaș capitol, vers 48, zice prin graiul Sfintei Fecioare: „Iată de acum *mă vor ferici toate neamurile*”.

Neamurile de creștini au fericit-o mereu. Am rătăciții nu vreau s'o mai fericească. De aceea schimbă numai o leacă Scriptura, scriind ei: „Căci iată de acum încolo, toate neamurile *mei vor avea fericiție*”.

Ei nu se închină precum s'a închinat Ingerul și nici cu vorbele lui.

Ei nu o fericesc, precum Sfânta Scriptură zice că va fi fericită ei, de o vreme încosce li zic numai fericită, că până mai ieri își râdeau de noi, când ne închinam și o fericeam în cântări, cum este „Cuvine-se cu adevărat”.

Da, oameni buni: cu adevărat, trebuie s'o fericiți și dacă este cineva mai sfânt și nepătat ca un inger, să nu i se închine? Creștinii s'au închinat și se vor închina mereu Sfintei Fecioare... căci din Sfânta Scriptură Biserica catolică nu a schimbat și nu va schimba nici o rotă sau o cirtă, ci va păstra singură întreaga și adevărata scriptură.

Să ne învățăm a ne feri de apostolii minșinoși și uneltile lor!

Pr. Gavril Branea

Sfințirea bisericii din Crișeni-Călan

În cadrul unei deosebite solemnități a avut loc în ziua de 7 Decembrie 1941 sfințirea bisericii romano-unită din Crișeni, colonia Călan, păstorită de vrednicul protopop Laurențiu Nicoră, refugiat din Cluj.

Spre cinstea Domniei Sale, vrednicilor onorabili și binefăcători, trebuie să arătăm că, deși D-Sa se află în comuna noastră numai de un an, totuși prin munca ce o depune în ogrădă sfântului altar, a reușit cu mijlocul destul de modeste, să deie comunei și mult însetaților credincioși, un locaș de închinare, vrednic de menirea pentru care s'a ridicat.

Sfințirea Sfântului locaș s'a făcut de către un sobor de patru preoți, în frunte cu Sf. Sa părintele protopop al Devei Ștefan Bălan ca delegat Episcopesc, înconjurat de Păr. Nicolae Gârbea protopop la Barul Mare, Laurențiu Ni-

coră protopop refugiat în Călan și Păr. Traian Pop preot refugiat în Băcia.

Au fost de față: Dl. Lt. Col. Christea Teodor, Dl. Ing. Silviu Pop reprezentanții Uniunii Călan asistat de Dl. Ing. Török Ștefan. Din partea bisericii ortodoxe Dl. Ioan Jula din școlii de ucenici, D. Dr. Laszlo Francisc și Voilner Emil reprezentanții bisericii rom. cat., Dl. Finta Ioan și Akl. Mihai reprezentanții bisericii evanghelice luterană și reformată, Dl. Tăulescu Victor dir. școlii primare, Doamnele inv. Maria Cismașiu și Eugenia Popescu, Dl. Inv. Timșă Grigore, repres. școlii primare și grădiniței de copii, Dna Maria Șelariu șefa of. poștal, Dl. Constantin Dunăreanu perceptor, Dl. Piot. Hatu Marin șeful postului de jandarmi, Dl. Alexandru Teodorescu șef de gară cu D. na, funcționarii meșteștrii și muncitorii Uzinei Călan, Săbăntul P. P. Crișeni cu drapel în frunte cu Dl. Locot. rez. Redu Ioan și Dl. Sublt. rez. Naghi Ioan, precum și numeroși credincioși veniți din toate comunele din jur și făcând parte din toate confesiunile.

Ceremonialul sfințirii a început la orele 9.30 prin binecuvântarea noului local cu aghiazmă sfințită și ritualul stabilit de rândnicile bisericesti. După acest act, a urmat procesiunea solemnă, preoții mergând la vechea capelă unde li așteptau o mulțime de credincioși, praporii bisericii și baldachinul. În mica Capelă, unde timp de un an și zece luni s'au celebrat sf. liturghii și alte slujbe, nu mai era decât masa Sf. altar și chivotul cu Sf. cumințătură.

Preoții intră cu mare sfială, îmbrășiți sf. altar, delegatul episcopesc ridică Chivotul cu sf. cumințătură, iar preoții sf. Evanghelie, sf. Automis și sf. cruce și pleacă apoi să se așeze sub baldachin. În clipa aceasta asistența îngenuchiază, clopotele sună prelung, iar fanfara Uzinei Călan, cântă troparul „Cristos a năviat”. În dreapta baldachinului se așează Dl. Lt. Col. Christea Teodor, iar în stânga repres. bis. ort. Dl. Ioan Jula, după care procesiunea pornește spre noua biserică, parcurgând strada R. Gele Mihai I, urmând fiind de mulțimea de credincioși și străjuită de ambele părți ale străzii de tineri premilitari și alți credincioși, cari îngenuchiesc rând pe rând la sosirea cortegiului și se înclonesc apoi în procesiune. Toate casele sunt luminate și împodobite cu covoare. Dealungul străzii și deasupra ard becurile electrice. În fața corpului de gardă a Uzinei, plutonul de pază — la comandă — prezintă arme pentru onor. În fața baldachinului, două frigate semănă flori. Procesiunea impresionează adânc

să vorbesc”. „Vorbesc, tatăl meu” — i-a răspuns împăratul. „De cât să-ți împarți împărăția și averea cu alții — zise feciorul — mai bine m'oi duce eu în lume, voi umbra, voi vedea și voi păși atâtea, câte ai văzut și ai pășit și dumneata, tată”. „Bine va fi — zise împăratul — că mai bucuros vă las vouă moștenirea, decât altora, străini”.

Atunci feciorul cel mai mare s'a gândit de drum, și-a luat bani, haine și multe bunătăți, că erau de unde, și a mai poruncit să-l urmeze și două companii de ostași, una înainte și alta înapoi. Astfel înarmați plecară ei la drum, și se duc, multă cale, o zi de vară până când ajung către seară la un pod de aramă. Acolo ostașii cel dinainte au început a striga: „Doamne al nostru împărate, pe pod stă o bală de balaur, mare și înfricoșat, cu o falcă în cer și alta în pământ, ce să facem? Pușca-vom înfrânși?” „Cum să împușcați — le răspunde feciorul cel mai mare — dar de nu-l va prinde nici glonțul nici sabia, ce va fi de noi, căci întâi va sări pe mine și mă va înghiți. Mai de grabă să ne întorcem înapoi, căci știu că falca n'a fost pe aici”.

Deci întorcându-se ei spre casă, balaurul s'a schimbat îndată în om, căci el nu era altcineva decât împăratul cel bătrân, și pe alte căi mai scurte a ajuns la palatul lui înaintea fiului celui mai mare. Când a intrat acesta în curte, cu companiile de soldați, tatăl său l-a întrebat: „Dar umblat-ai, văzut-ai și pășit-ai

atâtea, fiu e, câte și eu?” „Umblat, văzut și pășit, înălțate împărate, căci am fost până la podul de aramă, pe unde dumneata n'ai umblat”. Alelei, tatăl meu, când eram holțelu, rațele mele mergeau dimineața până la podul de aramă și se scaldau acolo, și veneau seara acasă. Du-te, șezi mănâncă și bea, că ai de unde, dar să știți că nu ești om de altă ispravă”.

Nu mult după aceea îmbărbătându-se feciorul cel mijlociu, cercă să facă și el voia împăratului, să umbre, să vadă și să pătească, câte tatăl său, ca astfel acesta să nu împarță la alții averea părintească. Deci intrând într-o zi la împăratul i-a zis: „Înalte împărate aș vrea să vorbesc”. „Zi tatăl meu, vorbește”. „Tată — zise feciorul — eu voi umbra, voi vedea și voi păși, câte ai făcut și pășit și înălțimea ta în viață”. „Bine tatăl meu — li răspunde împăratul — cercă și tu”.

Atunci feciorul cel mijlociu, luând cu el bani, haine, bucate și ostași — două companii — plecă în lume să facă voia tatălui său. După cale lungă de o zi înceară el și oamenii lui, tot lângă podul cel de aramă, acolo unde a poposit și fratele său. A doua zi dimineața au plecat mai departe și până seara au ajuns la un pod de argint. Apropiindu-se soldații cel dinainte, au văzut pe pod o nemilă de balaur, mare Doamne și hideș stând la mijlocul drumului. „Înalțate al nostru împărate — începură ei să strige — la mijlocul

podului este un balaur cu o falcă în cer și cu alta în pământ, ce să facem, împușca-l vom cu puștile, ori să-l tăiem cu săbiile?” „Cum să-l împușcați sau să-l tăiați, că de nu-l prinde nici glonțul nici sabia, va sări la noi și mă va înghiți întâi pe mine. Haldeți mai bine întorciți-vă acasă, căci știu că pe aici nici fratele meu nici tata n'au umblat”.

Ajunșând la curțile părintești, li întâmplă împăratul în prag — el a fost balaurul — și-l întrebă: „Venit-ai tatăl meu, umblat-ai, văzut-ai și pășit-ai câte am pășit eu prin lume?” „Mai multe, tată, — zise feciorul — că am fost până la podul de argint, unde n'ai fratele meu, nici dumneata n'ai fost”. „Ehei, tatăl meu — li zise împăratul — eram tânăr când mergeau găștele mele la podul cel de argint să se acalde și să mănânce, și seara le aduceam acasă. Șezi și tu, mănâncă și bea și te odihnește, că nu ești om de a umbla în lume”.

În vremea aceasta feciorul cel mai mic al împăratului umbla toată ziua necăjit și suferat, bătăndu și capul, cum să poată pleca și el în lume, să vadă și să audă și să pătească mai multe decât împăratul lui, și astfel să apere omenia casei împărești. Mergând el odată la o petrecere în cetate, li întâlnește o femeie văd-nă — aceasta era strigoace — și-l strigă: „Alelei Constantine, fecior de împărat, de ce ești suferat?” „Cum n'oi fi, n'ai sorț tu voia împăratului — zise Constantin — că vrea să

pe toți și lacrimi curate se scurg din ochii multora.

Procesiunea ajunsă în fața bisericii noi, se citește rugăciunea tipiconică, se bate de trei ori în uși, cerând intrare cu formula „Ridicați boierii porțile voastre ca să intre împăratul măririi”. După a treia lovitură, ușa bisericii se deschide, iar aceasta ca o mireasă frumoasă gătită și împodobită, plină de lumină, primește pe Domnul Cerinului și al pământului, care este așezat pe sf. altar. Se începe sf. liturghie, iar delegatul episcopesc, cu glas domol dă prima binecuvântare. Liturghia decurge în toată frumusețea ei, răspunsurile sunt date de un cor improvisat din cantori și credincioși.

La sfârșitul sf. liturghii, Păr. Traian Pop citește actul Prea Sfințitului Episcop al Lugojului Dr. Ioan Balau, prin care și arată deplina sa mulțumire față de preotul local, curatorul credincioși, pentru osteneala depusă întru pregătirea acestui nou lăcaș de închinare, trimițând binecuvântarea sa asupra tuturor.

După aceasta, în cuvântul delegatul episcopesc Păr. Ștefan Balau, protopopul Devei, care în cuvinte bine alese și simțite, arată importanța prezienței de astăzi, dovedind convingător, ce mare însemnătate are biserica în viața unui popor și mai ales a poporului românesc, căruia în toate timpurile — atât în vremuri de restriște, cât și în bucurie — i-a fost pavăza cea mai puternică, educând exemple din istoria noastră națională și bisericească din toate timpurile. Îndeamnă pe credincioși să alerge și de aci înainte la biserica lui Cristos, unde totdeauna vor găsi alinare și îmbărbătare în durerile și necazurile de care sunt cuprinși.

Vorbește apoi reprezentantul bisericii ortodoxe D-l Ioan Jula, care exprimă bucuria credincioșilor ortodocși români, pentru ridicarea acestui nou local de închinare. Are cuvinte deosebit de elogiase la adresa preotului local Păr. protopop Laurențiu Nicoară, care în decurs de un an a câștigat stima și încrederea tuturor locuitorilor din această localitate, vrându-i să mănăscă cu aceiași râvnă pentru biserica lui Cristos, precum a muncit și până acum.

Încheind seria cuvântărilor, Părintele protopop local Laurențiu Nicoară, arată că azi se împlinește anul de când a fost introdus în această parohie. Două mari principii l-au că-

împartă toate bunătățile țării lui. Eu nu știu cum aș face ca să împlinesc lucrul acesta”. Al voi Constantine să mergi să vezi și să păfești câte tatăl tău? îi întrebă femela văduvă. „Cum să nu, vreau, dar nu știu ce îmi trebuie”. „De mi-î da mie bani pentru o pereche de cisme, îți voi spune ce să faci, ca să poți umbla, vedea, auzi și păși câte tatăl tău, ba încă și mai multe”. „Dă-ți-volu de cinci perechi de cisme — îi răspunde Constantina — numai să-mi spui, și ca un fecior de împărat ce era și scoate banii din pungă și-i dă femeli.

„Constantine — îi învâță atunci strigoica — du-le la împăratul și cere-î să-ți dea halnele lui de când era holteiu, că apoi dacă le vei îmbrăca, vei putea umbla în lume, vei vedea, auzi și păși atâtea câte tatăl tău, ba încă chiar mai multe. Să știi că dăneul atunci nu va mai împărți la alții împărăția lui”.

Constantin, ascultând sfatul strigoicii, s'a întors la curte, și a intrat demn în casa împăratului, zicându-i: „Tată, am să încerc și eu să umblu, să văd să aud și să pășesc câte dăneata. Îmi dai voi?”. Voe al dela mine, fătu meu, încearcă și tu cu frații tăi” îi zise împăratul. „În curțile mele ai destule bunătăți, ia ce-ți trebuie și poți pleca chiar de acum în lume”. „Înălțate împărate — îi zise Constantin — aș voi să te rog de ceva”. „Voe al, fătu meu, care-ți este rugarea?”. „Înălțate împărate, grăi Constantine, înainte de a pleca să-mi dai halnele tale de când erai holteiu, armele și calul pe care ai călărit, las până atunci să nu împărți aici averea nici împărăția ta”.

(Va urma)

lăuzit dela început: datorința ce avea față de biserica sa și față de neam. Tot ce a clădit a zidit numai pe fundamentul pus de Domnul, pe dragostea ce o are pentru sf. biserică și neam. Arată, cu date statistice, munca depusă în decursul acestui an de păstorie, și-i place să mărturisească că solemnitatea de azi este examenul, rezultatul muncii grele depusă în această comună în acest restimp, atât la slujba sf. altar, cât și pe teren cultural și național. Mulțumește apoi tuturor binefăcătorilor cari au ajutat la înfăptuirea acestui sfânt și nou local și în primul rând Direcțiunii Uzinei Călan. Salută pe toți reprezentanții autorităților de față și ca lăcheiere, roagă pe Mântuitorul Ius Cristos, să-i dea ajutorul său și pe mai departe în greaua muncă ce li așteaptă.

Solemnitatea în sfârșit la orele 13

Tătulescu I. Victor
dir. școlar

Vești din țara Oltului

Sinod vicarial

Preoțimea română unită din vicariatul Făgărașului, s'a întrunit în obișnuitul sinod de toamnă, sub prezidiul Păr. Gheorghe Ivan, vicarul arhiepiscopesc al Făgărașului.

La ora 8 dim., în biserica „Brâncoveanu”, s'a oficiat o sf. Liturghie pentru odihna sufletelor preoților din Arhidieceza Blajului, repausași în semestrul I al anului 1941.

La ora 9 dim., în localul școlii primare de stat nr. 2, părintele Ioan Oniga din Vad a ținut o lecție practică, predând, în fața elevilor gr. catolici, subiectul: promiterea Mântuitorului, lecție, care a fost foarte bine predată.

La ora 10, în localul Casei Culturale gr. catolice, s'a deschis sinodul, prin intonarea rugăciunii „Împărate ceresc”. Pr. Valeriu Crișan din Șercaia, notarul tractului vicarial, în numele acestei preoțimi, întâmpină pe păr. vicar Gheorghe Ivan, care prezidează pentru prima oară acest sinod vicarial, fiind numit în anul acesta ca vicar al Făgărașului. Păr. Valeriu Crișan, în numele preoțimei din vicariat și ca fost coleg în seminaul Blajului și ca prieten bun, exprimă bucuria tuturor pentru această numire, făcută de Prea Veneratul Consistor din Blaj în persoana părintelui Gheorghe Ivan, care este un fiu al județului nostru născut în comuna Iași și din umilit preot dela sate, fost preot în Calvasăr, jud. Târnava Mare, a ajuns apoi protopop în Odorheiu, de unde refugându-se a fost numit ca vicar și deci cunoaște starea parohiilor din țara Oltului și știe bine și multele greutăți, ce le întâmpină preotul în viața pastorală. Rev. păr. vicar, în răspunsul lui arată un înțelegător program de muncă, pe care se va sili să-l înfăptuiască, promițând în același timp o colaborare, într-o perfectă armonie, cu preoțimea din acest vicariat, pentru binele Bisericii și al Neamului nostru românesc.

Păr. Ioan Muntean din Sebeș a devoltat pe larg și cu un frumos succes, tema dată de Prea Ven. Consistor din Blaj pentru întreaga Arhidieceză: „Cum trebuie să se poarte confesorul cu penitenții ocazionali, mai ales cu concubinii și când pot fi deslegați?”

Misiuni populare se vor ține în anul acesta în mai multe parohii.

S'au discutat apoi mai multe chestiuni care-i interesează pe preoți. Preoții s'au mărturisit apoi cu toții și astfel reculeși sufletește au plecat cu toții, pe la casele lor.

Schimbarea denumirii localității Șercaia

Sfatul comunal, în ultima sa ședință, a hotărât să se schimbe numele târgușorului nostru din „Șercaia” în „Valea Oltului”.

Regretatul Dr. Gheorghe Maior, originar din Șercaia și fost profesor la Școala Superioară de Agricultură „Herăstrău” de lângă București, în o carte a sa „O pagină din luptele Românilor șercăieni” arată, că încă înainte de anul 1235, adică de venirea Sașilor aici, această localitate avea denumirea curat românească de „Șercaia”. Comună situată la poalele muntelui „Șercăia”, Șercaia mică și-a primit numele tot dela Șercaia, fiind întemeiată de Români plecați din Șercaia.

Afară de aceasta, e singura localitate în întreaga țară, vestită pentru cultura intensă de cartofi și ovăs de soia, fiind cunoscută sub această denumire, de toți comerțanții de bucurești din țară. La fel negustorii mari de vite vin la târgurile de vite din Șercaia, de unde câmpărește boi grași pentru export și vaci și bivolițe cu lapte, pe cari le transportă în alte părți ale țării. La toate acestea se mai adaugă și faptul, că e singura localitate în întreaga țară, care are denumirea de Șer-

caia, denumire, ce ocură și în unele diplome, date mai mulți vovezi români din Muntenia, unor familii boerionale din țara Făgărașului.

În baza acestora, populația din târgușorul nostru a cerut, prin mai multe memorii, adresate autorităților în drept, ca să se mențină și pe mai departe denumirea de Șercaia.

O pioasă comemorare

În cimitirul parohiei gr. catolice din Vad s'a avut un parastas, pentru odihna sufletului regretatului binefăcător Gheorghe Boeriu, fost pe vremuri locuitor în reg. I. grăniceresc din Orlat, jud. Sibiu, dela cărui moarte s'au împlinit patruzeci de ani. Cu această ocazie s'a sfințit și monumentul de granit svedez, ridicat cu cheltuiala nepotului său Gheorghe Boeriu, fost profesor în Timișoara, iar azi prof. pensionar, domiciliat în Vad.

Serviciul parastasilui a fost oficiat de păr. vicar Moise Brumboiu din Făgăraș și de parohul local Ioan Oniga. Păr. vicar M. Brumboiu, în cuvinte înduioșătoare a arătat viața acestui om, creștin bun și devotat, care a lăsat mai multe fundațiuni și burse Prea Veneratului Consistor din Blaj și societății culturale „Astra” din Sibiu. Din aceste fundațiuni se dau anualmente burse elevilor merituoiși, cari învață vreo serie. În testamentul lui a prevăzut, că din banii lăsați de el, să se înființeze câte un atelier de lucru și o gospodărie casnică pe lângă școala confesională catolică din Vad a căror profesori să fie plătiți din aceste fonduri. În felul acesta a înțeles acest binefăcător, încă înainte de asta cu aproape o jumătate de veac, rostul acestor școli practice în mijlocul sătenilor.

La aceasta solemnitate pioasă au asistat o multime de plugari și intelectuali.

Valeriu Crișan

Cinstirea unui erou la Presaca

În războiul sfânt, purtat acum de neamul nostru, în contra boșevismului și pentru reînălțarea țării, au scris cu sângere lor, în cartea de glorie a generației noastre și doi din fiii comunei Presaca, județul Sibiu: Savu Matei și Samoila Șchiu.

Au murit în ziua de 13 Octombrie 1941 moarte de eroi în luptele crâncene, ce s'au dat pentru cucerirea Odasei. În apropierea comunei Dăneiu din Rusia.

Dumnezeu în 14 Decembrie 1941, comuna întreaga, a ținut o cinstire, pomenirea celor doi eroi care au fost Savu Matei, însoțind parte din slujba de odihnă și pomenire ce s'au făcut în număr foarte mare.

Părintele Nicolae David, parohul comunei a ținut ca această tristă ceremonie, să se facă cât mai sărbătorește, așa cum se cuvine unui erou.

Încă de vineri dimineața clopotele bisericii vesteau dinos credincioșilor, fapta de pomenire ce avea să se săvârșască Dumnezeu Premilitarii din comună, au fost adunați fiecare s'ară la școală, unde părintele s'a pregătit pentru a da răspunsurile funebre și onorificul militar.

Dumnezeu după sfânta liturghie, credincioșii au fost anunțați și în biserică, despre ceremonia pomenirii eroilor.

La ora 1 după masă, au început clopotele a chema jaloare lumea la casa eroilor, care au început deja a se aduna. Premilitarii, cei dinți cu drapel și goarnă, pleacă de la școală în o toamnă de masă, sub comanda soldatului cel Samoila Ivan. După ei vin praporii, părinții cantorii și mulțime de credincioși.

Ajunși acolo, părintele se îmbracă în haine de doină și intră în casă, urmat de cantorii doi soldați activi, camarazi ai eroilor: Stoian Samoila și Apostu Samoila. În casă, se face ecsternia de pomenire, după care cantorii ies în trec la locul lor. Tăcere peste tot. Iese și părintele, urmat de cei doi soldați, cari purtă în mână tabloul eroilor. La spânția tabloului, comanda plutonului de premilitari dăce onorului care se execută. În acest timp premilitarii își lăsară Samoila sună din goarnă mergul în mărșă, iar so datul activ David Valeriu înălță drapelul.

Se începe slujba. Răspunsurile sunt date de premilitari, sub conducerea învățătorului director Alex. Bulea.

După terminarea slujbei, părintele Nicolae David face o cuvântare înălțătoare, în care

CUM STA LUMEA SI TARA

Mersul războiului

În vreme ce luptele continuă cu înverșunare pe toate fronturile, diplomații duc și ai un fel de luptă politică și sunt în mare fierbere. Miniștrii și oamenii cu răspundere ai țărilor prinse în război, coboară capitalele de la un guvern la altul, pentru a încheia, ori a desface alianțe și prietenii, a atrage și pe alții în vârtejul luptei, ca sorții și cumpăna războiului să se plece spre ei.

Așa d-l Antony Eden, ministrul de externe al Angliei a fost la Moscova, unde a ținut o cuvântare despre care au scris mult gazetele din Europa.

D-l Churchill, prim-ministrul Angliei, a făcut o lungă călătorie peste apa Oceanului, în America, unde a căutat să încearcă itele politice și să bage în război și țările din America mijlocie și de miazăzi.

S'a iscălit și un fel de învoială pe hârtie în acest scop și se spune că se va mai ținea încă o sfătuire la Rio de Janeiro, în America de Sud.

Deși cum se poate vedea se pun la cale tot lucruri mari și de mare însemnătate, cari să hotărăscă într'un fel sau altul soarta războiului.

Pe de altă parte se spune că nici miniștrii Germaniei nu stau cu mâinile în sân și lucrează din greu. D-l von Ribbentrop, ministrul de externe al Germaniei, a făcut o lungă vizită Ungurilor, la ei acasă în capitala maghiară, fiind chemat de regele Horthy. Se vorbește la Berlin, că este cu putință ca ministrul german să mai viziteze și alte state cari au iscălit învoiala împotriva comunismului.

Ucele știri venite din Turcia spun că un deputat egiptean ar fi ținut în parlament o cuvântare înseamnă cerând guvernului să înlăture trupele și instalațiile militare engleze de pe pământul egiptean.

În ce privește Turcia, ultimele știri date de gazetele tarcești spun că această țară este hotărâtă să rămână încă pe pace.

scrie viața eroului, arătând prin exemple, măreția jertfei pe câmpul de luptă și onoarea ei, de care eroul Savu Mitea a avut parte.

Numele lui a fost scris în cartea neamului și pomenirea lui va fi din neam în neam. Îndeamnă pe toți, ca să asculte de glasul patriei, când aceasta e în primejdie.

A vorbit apoi soldatul David Valeriu în numele camarazilor eroului.

A urmat pe urmă cântarea unui grup de fete, după care lumea s'a format în convoi petrecând până la cimitir tabloul eroului, purtat de aceiași soldați. Acolo i-s'a ridicat un "stâlp" în amintirea lui și s'a citit deslegarea ebicnelis.

Pe tot parcursul drumului s'au cântat de grupul de fete, de premilitari și gornis cântecul jalei.

Astfel a știut comuna Presaca să cinstească memoria unui fiu al ei, care și-a semănat osulele și și-a vărsat sângele pe fronturi îndepărtate, sidiad piatră de hotar la marginea de țară, contra dușmanului secular și păgân.

Unul din cei de față.

În Franța, lângă Troyes, a fost omorât un mare demnitar francez, Paringaux. Anunțarea morții acestuia de către radio Londra, arată că Anglia a pus la cale acest omor.

De pe frontul din Pacific vine vestea că guvernul Filipinelor s'ar fi refugiat la Sidney, în Australia, care a ajuns un fel de Londra a guvernelor refugiate.

Tot din Pacific se mai sunează încă o schimbare, anume guvernul australian a dăruit Statelor-Unite, Fort-Darwin din partea de miazănoapte a Australiei. Prin aceasta se începe lărmărea împărăției engleze din toată lumea și înghițirea ei de către Statele Unite.

Ce s'a vorbit la Moscova

Sfătuirile de la Moscova între d-nii Anthony Eden și tovarășii bolșevici Molotov și Stalin a dat mult de vorbit gazetelor din Europa.

În această conferință d-l Eden a căutat și un sprijin și asigurări din partea Rusiei, că Germanii vor fi zdrobiți.

S'au mai pus la cale lucruri însemnate, privind noua împărțire a Europei de mâine, lăsându-se Rusiei mână liberă în Europa de Răsărit. Cu această ocazie, unele gazete au scris, că d-l Eden a vândut Europa bolșevicilor, iar altele că d-l Eden a vândut numai pielea lupului din pădure.

Luptele pe frontul rusesc

Pe frontul de răsărit, luptele continuă fără încetare. Bolșevicii dau numeroase atacuri pentru a străpunge liniile germane și a scoate pe Germanii din așezările lor de isină. Mai puternice sunt luptele cari se dau în partea de miazănoapte și în partea mijlocie a frontului.

În ținutul Charkovalui, unde bolșevicii au străpuns liniile germane, trupele germane au atacat puternic pe bolșevici.

La miazăzi în Crimeia, bolșevicii au încercat să aducă trupe prin Kerchi și Feodosia. Aviația germană a dat atacuri puternice asupra acestor porturi. Cu aceste trupe bolșevicii au voit să elibereze Sevastopolul încercuit de toate părțile de trupele germane și române.

În luptele din Crimeia au luptat cu mare vitejie și trupele românești, cari au fost laudate pentru bravura lor chiar și de generali germani.

La miazănoapte, pe frontul finlandez, trupele finlandeze continuă atacurile lor împotriva bolșevicilor și se țin tari pe întreg frontul.

Luptele din Africa

Pe frontul din Africa, în Libia a izbucnit la zilele acestea o mare furtună de nisip, ce face a împiedecat mult mersul luptelor. Ofensiva porită de Englezi, n'a înaintat prea mult, numai până la Agadabici.

Cotatea Bardia a căzut în aceste lupte. Acum luptele se dau la Jeral cotajii Sellum.

Războiul din Pacific

De la izbucnirea războiului din Pacific a trecut mai bine de o lună. Luptele se duc și acum cu aceeași înverșunare ca și la început. O socoteală a acestor lupte arată că Japonezii au câștigat biruințe numeroase. Orașele Honkong și Manila sunt în mâinile Japonezilor. Luptele se dau pentru cucerirea orașului Singapore.

În aceeași vreme se dau lupte înverșunate și pentru cucerirea insulelor Filipine și a insulei Borneo, unde luptă trupele americane.

Guvernul insulelor Filipine s'a refugiat la Sidney în Australia, iar generalul american Mac Arthur, care spără aceste insule, a trecut în insula Corregidor din fața Manilei.

Luptele din peninsula Malaya

Pe această limbă de pământ din partea de miazăzi a Asiei se duc deasemenea lupte puternice între Englezi și Japonezi, Malaya este însemnată pentru mersul războiului, un fel de cheie a Pacificului. Cine stăpânește această peninsulă, pe care se află și orașul Singapore, acela are în mână și soarta Indiilor Olandeze, atât de bogate. Stăpânind Malaya, Japonezii pot lua drumul spre India, iar Englezii și Americanii nu mai pot trimite ajutoare Chinei bolșevice a mareșalului Ciang-Kai-Shek. Din aceste cauze luptele sunt tare înverșunate și Japonezii se silesc să încercuiască pe Englezi, din mai multe părți. Japonezii au mai deschis și o ofensivă puternică și în fața orașului Singapore. Au atacat apoi porturile englezești din Borneo, portul Rengorn și aerodromul Mingaladon. Zilele cari vin aduc mereu știri noi și interesante despre luptele înverșunate cari se dau în apele Pacificului și insulele scaldate de aceste ape.

Mai nou se spune că Japonezii au pus piciorul și în Indiile Olandeze.

Rusia și războiul din Pacific

Deși aliată cu Anglia și America Rusia nu și-a spus până acuma cuvântul în războiul din Răsăritul îndepărtat. A rămas până acuma neutră și învoielile de pescuit din apele de Miazănoapte s'au încheiat în liniște între Japonia și Rusia. Până când va rămânea așa nu se știe.

Cetitor curios

Zilele trecute am primit înșpol gazeta Nr. 29 din 27 Iulie 1941, trimisă centurii noastre Nistor Nicolae I. Ioan din Ajintii, p. Luduș, j. Turda. Pe gazetă era scris: „Scumate Dle Redactor, Vă resping gazeta și Vă cer scuze pentru că nu mi-a venit la timp gazeta. Acum mi-a sosit Nr. 26 pe ziua de 6 Iulie, iar Nr. 27 și 28 nu i-am primit deloc. Iar acuma, pe ziua de 27 Iulie, i-am primit aceasta pe care-i resping. Și la început, când mi-am abonat foaia, nu mi-a sosit Nr. 1, 2, 5, 6 și 7, celelalte mi-au sosit. Abonamentul i-am plătit pe jumătate de an prin Parintele Bucur.”

Ei bine pe urma acestei scrisori am făcut reclamație la poștă, în fața căreia același cetitor dă următoarea declarație: „Sumsebatul Nistor Nicolae din comuna Ajintii jud. Turda declară că din motivul următor nu mi mai trebuie gazeta: Ea n'am timp să mă ocup cu cetitul foilor. Pentru căt am primit foaia, am plătit abonamentul regulat. Aceasta este declarația pe care o dau eu Nistor Nicolae com. Ajintii-Turda. Ajintii la 15 Decembrie 1941. În fața noastră, factor rural, Orosan Ioan.”

Întrebăm pe fostul cetitor Nistor Nicolae

când a spus adevărul? Atunci când a scris pe Nr. 27 cele citate de noi, ori acum?

În forma aceasta și cu astfel de declarații nu putem face rădoială niciodată!

Piile pentru viață

Astifudinea față de Sfântul Părinte

După bătălia de la Marignan, *Francisc I*, a fost primit cu mare pompă la Bologna, de către Papa *Leon al X-lea*. În ziua următoare, în timpul sfintei liturghii, regele voi cu orice preț să facă pe purtătorul tronei Papei, deși acesta făcu totul pentru a-l împiedeca.

Napoleon, care făcu prizonier pe Papa *Pius al VII-lea*, recunoștea că acest om era cu mult mai puternic decât el. „Eu, zise Napoleon la Fontanes, aflu în vesicul meu un preot cu mult mai puternic decât mine, căci acele domnește peste spirite, pe când eu nu domnesc decât peste materie.” Mai târziu, Napoleon avu o stitudine cu totul deosebită față de Sfântul Părinte.

În timpurile noastre nu numai conducători de stat catolici, ca generalul *Franco*, președintele *Cardenas*, ministrul *Salazar*, mareșalul *Petain*, președintele *De Valera*, regele *Leopold* și alții mulți, ei și bărbați de stat de altă religie, ba chiar și unii păgâni, privesc cu multă admirație spre Sfântul Părinte.

Cu câtă dragoste și recunoștință nu va trebui să privim noi uniții?!

Supunere neîntărită față de Sfântul Părinte

Wilhelm I, regele Olandei, a persecutat destul de crâncen catolicismul și a căutat în chip și forme să împedecă comunicația episcopilor catolici cu Sfântul Părinte. Într-o zi a chemat la sine pe unul dintre episcopi și i-a zis: „Excelență, mă miră mult faptul că Vă supuneți așa de orbeste Papei. Niște episcopi buni, ca și Excelența Voastră, nu s'ar putea, oare, lipsi de Papa?” Episcopul îi răspuse numai decât: „Da, Sire, tot cam așa s'ar putea lipsi episcopii de Sfântul Părinte, dupăcum s'ar putea lipsi ministrii de rege.”

Trbuie să se știe că precum nu pot subsista crengile unui arbore fără tulpină, așa nu pot subsista nici episcopii și credincioșii fără Sfântul Părinte.

Catolicismul nu este intolerant

Papa *Pius al IX-lea*, se plimba într-o zi singur prin salele Vaticanului. Într-una din sale întâlni un strein care privia cu extasiat un tablou al lui *Raphael*. Streinul, care era un tânăr artist, făcu Papei o plecăciune adâncă. Sfântul Părinte îi zise cu un zâmbet dulce: „Ești un pictor, fiule, nu-i așa?” Tânărul îi răspuse că da, și că a venit la Roma pentru a se perfecționa în pictură, dar că n'avea mijloace de lipsă pentru a intra în Academia de arte frumoase. Sfântul Părinte îi spuse că-i va suporta personal toate cheltuielile de studiu. Tânărul foarte emoționat, dar cu frică, îi răspuse: „Mulțumesc, Sfinte Părinte, dar eu sunt protestant.” — „Nu e nimica, reluă verba cu multa bunăvoință Vicarul Domnului, Academia de arte frumoase nu te va refuza pentru aceea.” Și de fapt nu l-a refuzat, pentrucă Biserica Catolică nu cunoaște intoleranța.

După războiul mondial, Biserica a întreprins la studii în Apusul Catolic la Roma, Paris, Louvain, Lille etc. mii de tineri ortodocșii ruși fără să le ceară nimica în schimb.

Bănuțul Sfântului Petru

Dupăce Sfântul Părinte își pierdu statele sale (1801), câteva doamne din înalta societate vieneză făcură la ușa bisericii Sfântului Ștefan o chetă în favorul Bisericii și a Capului ei văzut. Un domn binecunoscut la Viena pentru imensele sale bogății, a voit să-și arate cu această ocazie ura sa față de religie și față de Papa. Se apropie de ușa din doamnele ce făceau cheta, își scoase portmoneul, luă o bancnotă de mare valoare și în loc să o dea doamnei ce făcea cheta, o dădu unei femei sărace din apropiere, zicând cu glas înalt: „Poftim femeie, eu dau săracilor și nu Bisericii și Papei.” Sărmana femeie înroși, luă bancnota, se apropie de doamna ce făcea cheta și-i dădu bilețul de bancă, însoțindu-l de aceste cuvinte: „Pentru Sfântul Părinte” (*Contele de Chambord*, care sus de acest gest marinos al femeii sărace, se apleca de adânc mișcat, încât îi trimise un biliet de bancă în valoare de zece mii Lei, felicitându-o foarte calduros. Săracii sunt adeseori mai deinteresați decât bogății.

Dați și voi bănuțul vostru „pentru Sfântul Părinte”, contribuind astfel la susținerea materială a Bisericii și mai ales a misiunilor printre păgâni.

Ioan Vultur

Ceva despre sf. I. Botezătorul

Mă bucur că te desfătezi citind sfânta Scriptură când mai ai câte o lecură de vreme, și mai cu seamă în serile cele lungi de iarnă. Sfânta Scriptură, — după cum zice sf. Apostol Pavel în epistola II către Timotei (3 16-17): „Toată scriptura de Dumnezeu e însoțită și de folos spre învățatură, spre mustrare, spre îndreptare, spre deprindere întru dreptate, ca omul la Dumnezeu să fie deplin gătit spre tot lucrul bun...” — și sf. Apostol Petru în epistola II, (1 21) zice: — „Că nu prin voia oamenilor s'a făcut cândva prorocia, ci lămură de spiritul sfânt și grăit oamenilor cel sfânt al lui Dumnezeu.” — Ea este cuvântul lui Dumnezeu, care poate să mângâie și să întărească sufletul omenească în orice prilejuri și în orice împrejurări.

Te miri că despre sfântul Ioan Botezătorul aflăm atât de puțin în cărțile sfinte. Este adevărat că prea puțin avem despre el, precum despre Preasfânta Fecioară Maria încă avem abia câteva cuvinte.

Întrebă că oare unde va fi trăit Ioan Botezătorul, până când a început să boteze, mai ales că părinții fiindu-i bătrâni, după cum însuși sfântul *Zacharie* mărturisește înaintea îngerului, zicând: — „Iată eu sunt bătrân și femeia mea este trecută în zilele ei (Lucă, 1, 18); nu vor mai fi trăit mult după nașterea lui.”

Din scrierile sfintilor Părinți putem spune, că Ioan Botezătorul a fost dat ca să fie alăptat de o femeie păstorită din munți *Herbronului* și pustia *Iordan*. A olo a și crescut ei, între păstori, deprins cu sărăcia și cu lipsurile, cu frigul și cu toate neajunsurile vieții de păstor, care poartă termenele altuia, și e purerea fără, mutându-se cu turma după cum cerea trebuința și după cum afla pășune.

A olo, prin munți *Herbronului*, a crescut „sfânt pustei”, în viață aspră și în frica lui Dumnezeu, până când a venit vremea ca să issă în public, să arate lumii pe „Cel așteptat”, zicând celor din jurul său: — Iată Mielul lui Dumnezeu, cel care ridică păcatele lumii!

Din tinerețea lui Ioan nu ne spune nimica nimic. Abia doară spre apusul de la *Ierusalim* aproape de satul numit *Ain Karim*, se află și azi o peșteră, în care se spune că Ioan Botezătorul ar fi locuit câteva vreme. Ma mult

nimic, până la vârsta de 30 de ani, când începu a boteza pe țărmlor *Iordanului*, predica zicând: — Pocățiți-vă, că s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu.

Din cele ce aflăm în sfânta Scriptură din puținul ce ne supun sfintii Părinți despre acel bărbat, despre care însuși Mântuitorul mărturisit zicând, că între cei născuți din noi, nimeni nu este mai mare decât el, tem da cu socoteala că era un bărbat tăcut gânditor. Nu vorbea decât când trebuia, cuvintele lui erau ca și niște săgeți de foc, ca niște „bombe”, cum am zice noi azi. Viața lui era aspră, iar înfățișarea lui înțelegătoare în cel sărădelege, iar în cel sărădeleg și mai cu seamă în cel nedrept, nădejde și încredere. Vorbele lui erau așezate și înspăimântătoare, ca și înfățișarea lui:

— Pui de viperă. — Zice el fariseilor. Cine v'a spus să fugiți de mânia care vine, securea stă la rădăcina copacului, și pacal care nu aduce roade, se taie și în se aruncă. Iată după mine vine acela care lopata în mâinile sale, ca să rănească și să reze aria.

Dar tot el este și blândul și smerit care zicea învățăcelilor săi, arătându-le pe Mântuitorul: — Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii. Despre acesta am zis mai mare decât mine este, și după mine vine pentrucă mai înainte de mine era, și mai mult decât mine a fost.

Când învățăcelii lui îi ziseră: — Invitatorule, iată acela care era cu tine dincolo de *Iordan*, și despre care mărturiseai tu, încă te țază, și toată lumea mergea la el. — Ioan răspunde liniștit și smerit:

— Voi înșivă lăsați santeți mărturie că zis că nu sunt eu Mesia. Nu poate cineva să stea sate autoritate, dacă nu l-ar fi dat de Dumnezeu. Acela trebuie să crească, iar eu să mă micșorez, căci cine e din cer, deasupra tuturor, iar cine e din pământ, din pământ trăiește, cele pământeste le grătește...

Abia un an a predicat Ioan, căci moșfat din *Ierusalim*, a pus la cale arestarea și darea lui în mâinile lui *Irod Antipia*, care se afla în castelul „*Mecheros*” de lângă *Mar Moarta*, unde a zăcut unsprezece luni și nu a fost ucis la dorința fetel *Irodidel*, din răsplătă pentru un joc, în ziua nașterii lui *Iosif*.

Abia atâtea aflăm în *Evangheliile* despre el, despre care însuși Mântuitorul lumii a zis că nu e „nici tratie bătută de vânt, nici îmbrăcat în haine moi, ci profet, și mai mult decât profet...”

N. Lupu

Unde trabueasc făcute apeluri împotriva noilor impuneri. Proiectele de lege cu evaziunile și impuneriile factive de comisiile de recensământ pot face și împotriva acestor impuneri în timp de 15 zile de la data de când s'a făcut publicarea lor Primăriei. Apelul se trimite la Administrația Financiară a județului și trebuie făcut în contablonul Nr. 8 ce se aflășeză la primărie sau în contra procesului verbal de impunere Nr. 7 prin care stabilește valoarea. Apelul trebuie să se facă în termen de 38 zile, plus impozitul proporțional de 0,60% în timbre fiscale, pentru diferența între impozitul la care este impozabil și acela care se arată în apel ca fiind drept. De pildă dacă cineva are un hectar de pământ și este impozat, după un venit de 30 Lei cu suma de 840 Lei, pe când el nu are decât un venit de 1500 Lei și ar trebui să plătească numai 420 Lei, atunci el va putea pune pe apel pe lângă timbrul fiscal de 242 Lei și un timbru fiscal de 242.

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Ajutor pentru gazetă a binevoitorilor
De la frontașul țărănesc din comuna Șinca
Reche—Făgăraș Plimon Bălan, Lei 275 Darul
Săle ne-a umplut de bucurie mai ales fiindcă
este cel dintâi țărăncuș care s'a gândit să ajute
Unirea Poporală.

Toți acei abonați cari nu au restanță
din 1941, iar pe 1942 și-au plătit abonamentul
în regim, adică 200 Lei până la data de 31
Decembrie 1941 vor primi, peste câteva zile,
prin poștă „Calendarul dela Blaj”, pentru
separat. Tot asemenea îi vor primi și abonații
cari au plătit abonamentul în regim numai
pe 1942, adăugând și 7 Lei spese de impa-
ctare și postale. — Ca nu l-am trimis încă
cu euntem noi de vină, ci vremurile grele prin
care trecem și cari nu au îngăduit compacto-
rile să somoncteze (leg-) mai multe de 3—4
zile de calendare ca z. Așadar vă rugăm să
ne lertați pentru întârziere, dar să fiți siguri
că veți primi calendarul în câteva zile.

Misiuni sfinte la Mihăileni. Cre-
dincioșii noștri din Mihăileni, protopoplatul
T. Hodeșului, județul Târnava Mare, au ținut
să se pregătescă cât mai creștinește pentru
sărbătorile Nașterii Domnului: Prin preotul
local Aurel Aldea au invitat pe p. Vasile
Dardal, călugăr dela Obreja, ca să le țină sf.
misiuni. Acestea au avut loc în zilele de 6—12
Decembrie. În fiecare zi biserica a fost arhi-
plină de mulțimea credincioșilor dornici să
audă cuvântul adevărat din gura misiona-
rului. Străduințele sale au fost rodnice, căci
s'au îndreptat unele rele din parohie și s'au
scroptat de Sfintele Taine peste 450 credin-
cioși. La mărturisiri a ajutat și preotul local,
p. Aurel Aldea. Slavă Domnului pentru toate!

Cei ce ne-au cerut calendare să
le siguri că le vor primi în cursul acestei
săptămâni cu siguranță. Că am întârziat cu ele
atât de mult, nu sântem noi de vină, ci vremea
în care trăim și împrejurările grele de astăzi.
Când aveam hârtie, nu aveam tipografi, când
aveam tipografi, nu aveam hârtie; când am
avut și tipografi și hârtie, nu am avut munciri
și loc la compactorie. Din 13 Decembrie,
de când am ieșit de sub tipar calendarele, le
tot compactează și tot nu le mai găsim. Nădă-
rându-ne însă că în săptămâna de 11—17 Ianuarie
vor fi gata toate și le vom putea trimite tutu-
rora. Îi rugăm deci să ne lerte, că nu noi, ci
dela redacție sântem de vină.

Până când mai umblă banii de
250 Lei. Ministerul de Finanțe a prelungit
din nou termenul de schimbare a banilor de
argint de 250 Lei, cu chipul fostului rege Carol
II. Banii aceștia umblă până la 31 Ianuarie,
când le încetează puterea de schimb. Banii de
250 Lei cu chipul M. S. Regelui Mihai nu se
schimbă, ci umblă mai departe.

Pe cei ce ne-au scris îi rugăm, să
ne lerte dacă nu le putem răspunde numai
decât sau dacă nu le-am împlinit încă cererea.
Așa sântem de îngrămiți cu tot felul de scri-
sori, cu tipărirea adreselor, încât ne trebuie
săptămâni de-a rândul până vom ajunge să le
rezolvăm pe toate. Măcar că ne-am angajat
acum și ajutoare, și lucrăm din greu și ziua

și noaptea. La aceasta se mai adaugă și faptul
că cetitorii nu ne ascultă rugămintea, de a ne
scrie și numărul cu care le merge gazeta, pe
care dacă-l avem, împrăvim numai decât. Așa
însă fiecare scrisoare ne răpește 20—30 mi-
nute. Deci, cei ce vrea să-și rezolvăm scrisoarea
repede, să ne scrie neapărat și numărul.

Un copil de 13 ani și-a împușcat
colegul la joc. În comuna Călugăreni, din
județul Prahova s'a întâmplat în zilele trecute
o mare nenorocire. Doi copii de câte 13 ani,
anume Constantin Drăgășel și Constantin C. V.
Galeș s'au jucat cu o pușcă de vânătoare. Nu
s'au gândit că jocul lor ar putea avea urmări
nefelicite. Dintr'o smâncitură mai puternică,
pușca s'a descărcat în pieptul lui Constantin
Drăgășel. Nefelicitul copil s'a prăbușit într'un
lac de sânge și în câteva minute a murit.

Un fart de 1.450.000 Lei în Banat.
Tinerii Nicolae Bercaru, Ioan Varga și An-
toniu Baz, din comuna Orzișoara, umbând cu
steaua pe la familiile mai înstărite au plă-
nut și câteva furturi pe care le-au și săvârșit
în două zi. Cea mai mare lovitură au dat-o la
d. na Kaller, de unde au furat suma de un mil-
lion și patru sute cincizeci de mil. După des-
coperirea furtului, dându-se alarma, postul de
jandarmi a isbutit să prindă pe hoști. Ei au
re-înscut furtul și au declarat că au cheltuit
50.000 Lei din banii furati, iar pe ceilalți i-au
ascuns într'o cale de fân, unde au și fost găsiți.

Răzbunare din dragoste... la bă-
trânește. La București în strada Malor Arthur
Vârtejeanu au fost găsiți morți soții Goltescu,
amândoi bătrâni trecuți de 60 ani și servi-
toarea lor Maria Vițelaru. În vârstă de 20 ani.
Se crede că la mijloc este vorba de o răzbu-
nare și în a de răzbunare din dragoste.
Anume bătrâna Profira Goltescu își bănuia
soțul pe bătrânul Rodrig Goltescu, că ar în-
șela-o cu tânăra Maria Vițelaru. De lucrul a-
cestei vorbe și lumea care știe multe și de
toate. Văzându-și batjocorite bătrânețele, de a-
cela căruia ea îi fusese soție credincioasă o
viață întreagă, s'a gândit la o amarnică răz-
bunare. A luat arsenic și la turnat în mân-
carea celor doi, iar la urmă s'a otrăvit și ea.
Moartea le-a fost fulgerătoare. Aici judecata și
poliția nu vor avea prea mult de lucru deoa-
rece atât cei ucși cât și ucigașul sunt pe
lumea cealaltă.

Haine de hârtie. Japonezii sunt mari
meșteri în fabricarea hainelor de hârtie. Hârtia
fotosită la fabricarea hainelor este moale și
nu se strică în apă. asemenea haine de hârtie
sunt ușoare, călduroase și trainice, ca și cele
de stofă.

În Bulgaria guvernul cumpără
toți câinii. Pentru a face economii cât mai
mari, guvernul bulgăresc a hotărât să cum-
pere toți câinii și să facă din pielea lor talpa
și încălțăminte. În chipul acesta se face eco-
nomie și la mâncare.

Meseriași români cari doresc să
meargă în Basarabia și Bucovina vor fi în-
registrati cu ucițele de lipsă de către Banca
de Credit a Meseriașilor, Cererile, vizate de
Camera de Muncă, se trimit acestei bănci.

Au fugit dela școală și s'au an-
gajat la o fierărie. Pe la începutul lunii
Noembrie, elevii Tănase Grigore și Ciobanu
Virgil au fugit din internatul seminarului „Sf.
Andrei”. Zădarnice au fost atunci toate cerce-
terile, căci tinerii fugari n'au mai putut fi gă-
siți. Cu ocazia vacanței de Crăciun ei au fost
văzuți de un coleg de al lor la Tecuci. Acesta

a anunțat poliția care l-a prins pe cel doi
elevi și l-a predat părinților. Acasă ei au po-
vestit că au fugit dela școală, unde nu se
prea împăcau cu cartea și după ce au rălăcit
și flămânzit prin mai multe orașe din țară s'au
angajat ca ucenici la un fierar din Tecuci,
care îi plătea cu 500 lei lunar și mâncarea.

În Germania s'a oprit vânzarea
de băuturi spirtoase. În zilele trecute
guvernul german a dat o ordonanță prin care
oprește vânzarea băuturilor spirtoase. Cantități
de spirt și alte băuturi cari mai sunt se
folosesc la sporirea rațiilor soldaților.

O femeie a născut un copil cu
cap de lup. Femeia Leiba Dascălu din Băr-
lad a născut o copilă cu cap de lup, care a
trăit câteva zile și apoi a murit.

Cărți nouă

Anuarul Liceului de băieți român-uniți
„Sf. Vasile cel Mare” din Blaj pe anul școlar
1940/41. Blaj, Tipografia Seminarului 1941.
176 pagini de format 23/15 cm.

Păr. director pensionar Ioan Popu-Câmpeanu a
ținut să dea seama cât se poate de lute de ultimul an
școlar pe care l-a condus ca director al celui mai vechiu
liceu românesc, care este liceul „Sf. Vasile cel Mare”
din Blaj.

În partea literară Păr. profesor și inspector școlar
Dr. Ștefan Măciulea dă biografia (istoria vieții) răpo-
satului canonic Dr. Augustin Bunea și partea rămasă
după el din „Istoria Regimentelor Grănicerești.” Ur-
mează apoi piesa în două părți și un tablou: „Fântâna
dărilor” a Păr. profesor Nicolae Comșa dela același
liceu.

Din partea a doua a anuarului aflăm apoi, ce s'a
întâmplat în cursul anului școlar 1940/1941 la acest liceu,
din care aflăm că a avut 712 elevi ordinari, 62 elevi
particulari, pe cari i-au învățat carte 38 de profesori. Că
acești elevi au primit ajutoare din fundațiunile arhi-
diecezane Lei 15.500; că 60 de elevi au primit câte un
șapău tot la 5 zile; că au fost scutiți de taxe școlare
32 elevi în suma totală de Lei 54.250 și încă 142 elevi
refugiați în sumă de Lei 228.000; că au primit masa în
cinste dela „Masa studenților” 49 elevi, între cari 44
refugiați; că părinții a 350 elevi au fost cărturari, a 16
elevi comercianți, a 28 elevi meseriași, a 287 elevi plu-
gari și a 31 elevi cu alte ocupații.

Acest anuar este deci vrednic de citit.

Reuniunea meseriașilor și comercian- ților români din Blaj.

Nr. 2.

CONVOCALE

Domnii membri ai Reuniunii Meseria-
șilor și Comercianților Români din Blaj se
convoacă la

adunarea generală ordinară

care se va ține Duminică, 1 Februarie
1942, ora 4 d. m., în localul Reuniunii,
cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea adunării și designarea alor
trei membri pentru verificarea procesului ver-
bal al adunării.
 2. Raportul general al comitetului.
 3. Raportul casierului.
 4. Alegerea comisiunilor pentru censura-
rea rapoartelor de sub p. 2 și 3.
 5. Rapoartele comisiunilor.
 6. Alegerea noului comitet.
- Blaj, 14 Ianuarie 1942.

Dr. Coriolan Sucleu Pompeliu Bârlea
președinte secretar.

Boalele lumești

Lecuirea blenoragiei

„Blenoragiile se vindecă toate, afară de cea dintâi”, așa se spune și spusa are în sine mult adevăr. Blenoragia adică nu se prea vindecă, ea se închide și, ca un vulcan stins, nu știi, când poate să răsunie. Căci ea se deschide din când în când.

Nu se vindecă blenoragia mai ales la femei, că gonococii se ascund pe unde pot, dar la băbași se închide blenoragia la unii așa, că nu mai apare în toată viața lui, dacă este bine lecuită și la timp.

Sunt o mulțime de leacuri cari se folosesc la lecuirea blenoragiei, dar nici unul nu este sigur în lecuire, deaceia totdeauna cel bolnav trebuie să se arate medicului, că nu la toți se lecuiește blenoragia la fel.

Leacuri au și babele pentru blenoragie. În toată țara se folosesc „Gândăcii verzi de frașin”, gândăcii zisi „Cnăridă”. Este cea mai mare dobitocie pe care poată să o faci cineva, să bea gândăcii; și aceasta pentru că gândăcii strică rărunchi. Pe zonă fiind, am avut un soldat care secundu-și blenoragia cu gândăcii. Udol lui era numai sânge, și a distrus rărun hii și ca urmare s'a umflat la față și pe ste tot ca o bute. L-am trimis la spital, de unde nu știu dacă a mai scăpat cu zile și chiar de a scăpat, pe viață, și ele lui nu vor mai fi bune, că rărunchi lui rămân stricați pe toată viața. Leacuri babești mai sunt încă alte multe ca: sticlă pisată, bere, cretă pisată și altele, cari de cari mai stricătoase sănătății și veșii.

Leacul cel mai bun și sigur în contra blenoragiei este „paza bună care ferește primejdia rea”. Este cuvântul mamei dela despărțire când odată cu sărutul și petrecerea până la poartă, spune: „poartă și omenia”. Pentru cei căsătoriți, cari în loc de cap poartă pe umeri un „bostan”, că alfel nu se poate închipi, cum de își schimbă soția cu o „destrăbălată”, dacă legământul făcut în fața altaru: nu-l înfrângea, bătut ar trebui să fie, cum bătut de soartă este soția lui și copilașii săi, cărora le poate duce acasă boală lumească, dăruire și rușine.

Iubite cetitor, tu care vii din satul tău, unde nu-i blenoragie, nu uita că la oraș lucrurile stau cu totul altfel, te poți „garnisi” ca d-l sergent dela o destrăbălată oraseilor.

Dr. Ioan Frățilă

Preoți catolici decorați în Germania. Germanii sunt foarte mulțumiți de serviciile pe cari le aduc preoții catolici armatei în cursul războiului. Dovada cea mai bună e că pe 450 de preoți i-a decorat Führerul cu diferite decorații.

Toți cetitorii cari ne scriu sau ne trimit bani sunt rugați să ne arate todeauna și numărul sub care le merge gazeta, care se află tipărit pe adresă, deasupra, la stânga. Altfel nu vor primi răspunsul decât foarte târziu.

Poșta gazetei

Pr. Vas Pârțilă 11026 Banii pentru Neag S., Suel T., Stanciu T. și restanța lui Șandru P. am primit-o. Gazeta n'am trimis-o fiindcă am așteptat să se înceapă abonamentul cu 1 Ianuarie 1942. Banii pentru abonamentul Sf. Voastre n'au sosit. Mai este o restanță la Nagh Ioan nr. 6529 pe 1939 Lei 112 pe 1940 - 150 și pe 1941 - 175. Vă rugăm să insistați să-și achite abonamentul.

Of. parohial Fintș. Cei 621 lei abonament nou i-am primit în curând le vom trimite calendarele gratuite la toți cari au achitat pe 1942. Situația abonamentului d-la Dvoastră este următoarea: au achitat pe 1941, Ilie Mihai și Isaia Marele în..., lei 100 a achitat Popa Dumitru, iară restul de 6 abonați au achitat numai 75 lei pe anul 1941 și T. Buciuman nu a achitat nimica.

Pr. Iuliu Gherghel C 307. Calendare vă trimitem, însă trebuie să așteptați până le broșează.

Pr. Teodor Chira Boș Am primit cei 750 lei trimiși în 9 Aug. 1941 și pentru cele 10 ex. ce vă merg mai este de achitat 825 lei până la 31 Martie 1942.

Pr. Ieronim Hangea C 339 Referindu-ne la scrisoarea D-voastră vă avizăm că numai în cazul acela v'am putea trimite calendare abonatilor din Petrila Reg. Ferdinand, dacă vor rămânea, deoarece acei cari au achitat pe 1942 până la 31 Dec. 1941 au dreptul la ele.

Harle Popa 7943. Nu vă putem trimite calendar, fiindcă ați întârziat cu trimiterea abonamentului și mai aveți și o mică restanță fiindcă pe 1941 ați achitat numai 150 lei cu toate că gazeta v'a mers din Ian.

Prot Florian Val. C 297 Am primit lei 200 sosiți la noi în 3 Ian. 1942. Vedem că vă referiți la Nr. 39 - 941 al gazetei unde din greșală a fost trecut că mai aveți o restanță de Lei 100 pe 1942, trebuia să se scrie 1941. Pentru a vă lămuri, vă scriem situația dela început decând ați abonat foaia. În Ian. 1940 ați trecut cu 2 ex. la C cu 150 anual fiindcă până la 10 ex. nu se da nici atunci nici o reducere. În 12 Ian. 1940 de fapt ați și achitat 800 lei 1940. Pe 1941 ați achitat în 5 Mai 1941 lei 150 și în 19 Sept. 1941 lei 100, total 250 lei, din cei 200 lei cu data de 3 Ianuarie 1942 lei 100 s'a trecut pe 1941 și lei 100 pe 1942.

Păr. Gh Șerban 10488 Cei 150 lei reținuți din salariul D-voastre în 8 Aug. 1941, s'au introdus la abonamentul Dvoastre personal. Chitanța este la Administrația Centrală Abonamentului pentru nrul 10488 și vom reținea în luna Februarie dacă nu primim dela Dv. alta scrisoare ca să nu-l reținem.

Suba Florea 10476 Dealci s'a trimis foaia în fiecare săpt. dar cred că n'ați primit-o, fiindcă în loc de Suba a fost scris Guba Florea. De acum însă cred că veți primi-o, și la achitare vom ținea cont de aceasta.

Pop Vasile 98 Ne-am interesat la librărie și nu sunt acat-stiere legate, ci numai broșate.

Pr. Niculae Iubaș-Paroșeni Vă suntem mulțumitori Părinte, că Vă interesați de restanța care este la Unirea Poporului din comuna Paroșeni. Nu am mai cercetat să vedem cine a fost pr. înainte acolo cu toate că ar trebui să-i scriem numele în gazetă pentru atâta neglijență. A abonat gazeta în 30 Apr. 1938 în 10 ex. și de-atunci nu s'a mai interesat deloc de abonament cu toate-că abonamentul pentru 1 ex. anual a fost de numai 100 lei. A fost provocat în fiecare an, dar n'a răspuns de loc. Restanța e următoare: pe 1938 lei 668 pe 1939 lei 1000, pe 1940 lei 1000 și pe 1941 lei 1750. To al 4418. Avem de gând în primăvară, cât ce nu mai suntem așa ag omeraiți cu lucrul, să cercetăm toate restanțele și să arătăm Episcopilor respective.

V. Popa 7200. Am primit banii și Vă mulțumim pentru sprijinul dat gazetei.

Pr. M. Tomas C 327 Banii i-am introdus la cele 30 ex. Calendare vă trimitem cât ce sunt broșate. Referitor la Gh. Bozocca, am cercetat cărțile și cei 300 Lei sosiți la noi în 19 Dec. 1936, despre care ne scrieți Dvoastră sunt introduși pe anii 1938 lei 10, 1939 lei 140 și 1930 lei 110 tot. 1300 După cum se vede și pe acele vremuri avea o restanță considerabilă. Gazetele le achitați după cum le-ați vândut, avem toată încrederea.

Pr. Virgil Papiu. Nu știm, ce socoată ați făcut la abonatul Buț Ioan 10.001, că la noi nu se potrivește deloc. A abonat gazeta în 23 Martie și Dvoastră ați achitat în 28 Februarie, când nu l-am găsit în registru, fiindcă încă nu era abonat, lei 75 plus 25 lei rămași dela publicație fac 100 lei, dar asta face abonamentul dela 1 Iunie - 31 Dec., și cu 1 Aprilie până la 31 Iunie adică 3 luni, ce facem cine le plătește? Mai este prin urmare pe 1941 o restanță de 28 le. nu cum sustine

dănsul, că este achitat până în luna Martie 1942. Mai datul cu banii pentru publicație a fost de 175 lei, care 25 am scris că i-am trecut la abonament. De cum va a mai trimis și de altă dată bani, vă rugăm să ne scrieți. Abonamentul pe întreg anul 1941 a fost 175 lei, deci dănsului i-am scăzut primele trei luni adică 175 lei. Scumpirea s'a făcut cu 1 Iulie.

Socol Iov 6658 Am primit lei 65, i-am introdus pe anul 1942 ați mai fost achitat lei 50, în total lei 115. Mai trebuie pe anul 1942 ca să fie achitat în întregime încă lei 85.

N. Comșa pr. 4415. Am primit bani din comuna Dvoastră, dar la Nrul 4415 nu e achitat și pe 1941 fiindcă s'au repartizat pe 1941 Lei 175 și pe 1942 a rămas numai 25 lei. La nrul 6514 V. Axente este achitat la fel. Calendarele gratuite se vor trimite frimite decurs de o săpt.

Marc Ioan I. Ilie 2381 Banii pentru calendare au sosit și au fost introduși 653 Lei, restul de 45 s'au introdus pe anul 1940 Dvoastră susțineți că ați trimis banii și pe anul 1942 dar la noi n'au sosit, decât cei 1368 Lei cari însă n'au ajuns. Dvoastră ați stris atunci că ce n'a ajuns veți mai trimite, dar noi nu am primit.

Victor Socol 1315. Din cei 300 Lei primiți sunteți achitat pe anul 1940 și pe 1941 ați plătit 135 lei, mai aveți restanța pe 1941 Lei 10.

Pr. S. Olea C. 321, Am primit 1007 lei, dar abonații nu și-au achitat abonamentul de-așa ca să le putem trimite calendarele, Ionuț Perțer va primi fiindcă a început în 1 Martie 1941 abonamentul și a achitat pe 1941 lei 150 și Gh. Perța I. Ion, Liviu Boca a achitat pe 1941 numai 50 lei, Dionisie Oancea tot 50, Romulus Cristea nu a achitat pe 1941 nici un leu. Banii primiți i-am repartizat în felul următor: Pr. S. Olea 200 lei pe, 1942 Ionuț Perța 200 lei pe 1942, Gh. orghe Perț I. I. 200 lei 1942, Dionisie Oancea lei 100 pe 1941 și 100 lei pe 1942 și Romulus Cristea 175 pe 1941 și 175 pe 1942. Dacă ați mai achitat și afară de data de 26 Martie și 29 Decembrie 1941, vă rugăm să ne scrieți ca să cercetăm.

Pr. Castea Uricani Am primit Lei 2225 și i-am repartizat conform scrisorii. În ce privește ceilalți abonați afară de Dodoca Gh. I. Todor Nr. 9762, Ion Ștef Hobicean, Nr. 9764 și Adam Stoncea 9765, cari mai au pe 1941 restanță de câte 50 lei deoarece au achitat numai lei 100, toți sunt achitați pe 1941. Cei cari au achitat pe 1942 vor primi cu toată singuranța calendarele.

Of. par. r. unil Simand Am primit odată lei 290 și odată 1400, și s'au introdus întocmai cum ați scris afară de nrul 4648 Felocan Petru care nu avea achitat ab. pe 1941, deci am repartizat pe 1941 lei 175 și pe 1942 lei 25. Nu știu cum s'a făcut de a rămas tot în urmă cu un an cu plata abonamentului. În 7 Februarie 1941 când ați trimis iară abon. pentru 1941, la dănsul s'au introdus pe 1940, fiindcă nu avea achitat pe acel an.

Of. par. Pădureni. Calendare le trimitem îndată ce ne vor aduce dela compactorie, nu suntem noi vinovați de întârzierea lor. Lei 1000 am primit și pentru C. 239 nu mai aveți nici o restanță pe anul 1941.

Mărioara Moldovan inv. 3878. Când am primit cartea post. coletul era deja trimis, nu știm ce să facem să vă mai trimitem calendare prețesti ori să renunțăm la ele. Să fi știut, trimeteam cât de multe fiindcă D-na este abonată veche și avem toată încrederea în D-sa.

Pr. Grigore Sanislav, trimis 200 lei prin mandat în 2-XII-41 pe care i-am repartizat astfel 175 lei pe anul 41 iar 25 lei pe 1942 mai o restanță pe 1942 lei 175. Adresa am schimbat-o.

Trușău Ion protopop 7129. Mai aveți de plătit pe 1941 lei 75, pe 1942 lei 200.

Vasile Mădăraș Nr 3447 Abonatul V. Pop Nr. 5790 are restanța pe 1938 Lei 95, 1939 - 150, 1940 - 150 și 1941 - 175 total 570 Lei. Într'adevăr faceți o faptă laudabilă când vă interesați de soarta credincioșilor din serici noastre. De-am avea cât mai mulți oameni cu sufletul D-voastră.

Nr 5719 Petrița Butia. Am primit lei 220 care i-am distribuit astfel: pe 1941 lei 88 restanță pe 1942 lei 132.

Of. par. gr.-cat Delurent Am primit Lei 1700 și am introdus la C 309 Fiți pe pace că vor sosi și calendarele, adevărat că sunt întârziate dar nu din vina noastră. Vă rugăm să insistați pe lângă ceilalți abonați să-și achite abonamentul pe 1941, fiindcă unii au achitat și pe 1942 și ceilalți nici pe 1941.

Cliti și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”